

Księga Micheasza

Rozdział 1

Sąd Boży nad Izraelem i Judą

1. Słowo Pana, które doszło Micheasza z Moreszet w widzeniu o Samarii i Jeruzalemie w czasach królów judzkich Jotama, Achaza, Hiskiasza. 2. Słuchajcie, wszystkie ludy! Słuchaj uważnie, ziemio, i to, co ja napelnia! Niech stanie Wszechmogący Pan jako świadek przeciwko wam, Wszechmogący ze swojego świętego przybytku! 3. Bo oto Pan wychodzi ze swojego miejsca, zstępuje i kroczy po wzniesieniach ziemi. 4. I rozplywają się pod nim góry, jak воск od ognia, a doliny rozdzielają się, jak wody spływające ze stromych zboczy. 5. A wszystko to z powodu przestępstwa Jakuba i z powodu grzechów domu Izraela. Jakież jest to przestępstwo Jakuba? Czyż nie Samaria? Jakiż to grzech domu Judy? Czyż nie Jeruzalem? 6. Dlatego zamienię Samarię w kupę gruzu na polu, w miejsce, gdzie się zakłada winnice, i powrzucam jej kamienie w dolinę, i odsłonię jej fundamenty. 7. I będą rozbite wszystkie jej bałwany, i wszystkie jej aszery będą spalone ogniem, wszystkich jej bożków obrócę w gruzy. Bo zgromadzono je z zapłaty nierządnic i dlatego znów obrócić się w zapłatę nierządnicy.

Biadanie proroka nad losem ludu

8. Z tego powodu muszę jęczeć i narzekać, muszę chodzić bosi i nagi, muszę jęczeć jak szakale i narzekać jak strusie. 9. Bo uderzenie Pana jest nieuleczalne, sięga aż do Judy; kołacze nawet do bramy mojego ludu, aż do Jeruzalemu. 10. W ogrodach Gilgal nie wykrzykujcie, owszem płaczcie, tak, płaczcie! W Bet-Leafra tarzajcie się w prochu! 11. Mieszkańcy Szaфіru, zatrąbcie na rogu! Mieszkańcy Saananu nie mogą wyjść ze swojego miasta. Aż do fundamentów rozebrano Bet-Haesel, do podstawy, na której stało. 12. Jak mogą oczekiwać szczęścia mieszkańcy Marotu, gdy nieszczęście od Pana spadło na bramę Jeruzalemu? 13. Zaprzęgajcie rumaki do rydwanów, mieszkańcy Lachiszu! Ono było początkiem grzechu córki syjońskiej, gdyż u ciebie znaleziono przestępstwa Izraela. 14. Tobie dano list rozwodowy Moreszet-Gat! Domy Achsibu były mamidłem dla królów Izraela. 15. I do was, mieszkańcy Maresy, sprowadzę zdobywcę, na zawsze zginie chluba Izraela. 16. Ostrzyż się do goła, Syjonie, w żałobie nad ukochanymi swoimi dziećmi zrób sobie łysinę jak u sępa szeroką, gdyż zabiorą ci je do niewoli.